

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

เรื่อง กลอนดอกสร้อย ๑

ครูผู้สอน ครูอนุชา อินทร์พ่วง

เรื่อง กลอนดอกสร้อย ๑

จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๑) บอกความหมายของกลอนดอกร้อยได้
- ๒) เขียนฉันทลักษณ์ของกลอนดอกร้อยได้
- ๓) มีมารยาทในการเขียน

แมวเอ๋ยแมวเหมียว
รูปร่างประเปรียวเป็นนักหนา
ร้องเรียกเหมียวเหมียวเดี๋ยวก็มา
เคล้าแข้งเคล้าขาน่าเอ็นดู
รู้จักเอารักเข้าต่อตั้ง
คำคำซำนั่งระวังหนู
ควรนับว่ามันกตัญญู
พอดูอย่างไวใส่ใจเอ๋ย

ผู้แต่ง นายทัต เปரியู

เด็กเอ๋ยเด็กน้อย

ความรู้เรายังด้อยเร่งศึกษา

เมื่อเติบโตใหญ่เราจะได้มีวิชา

เป็นเครื่องหาเลี้ยงชีพสำหรับตน

ได้ประโยชน์หลายสถานเพราะการเรียน

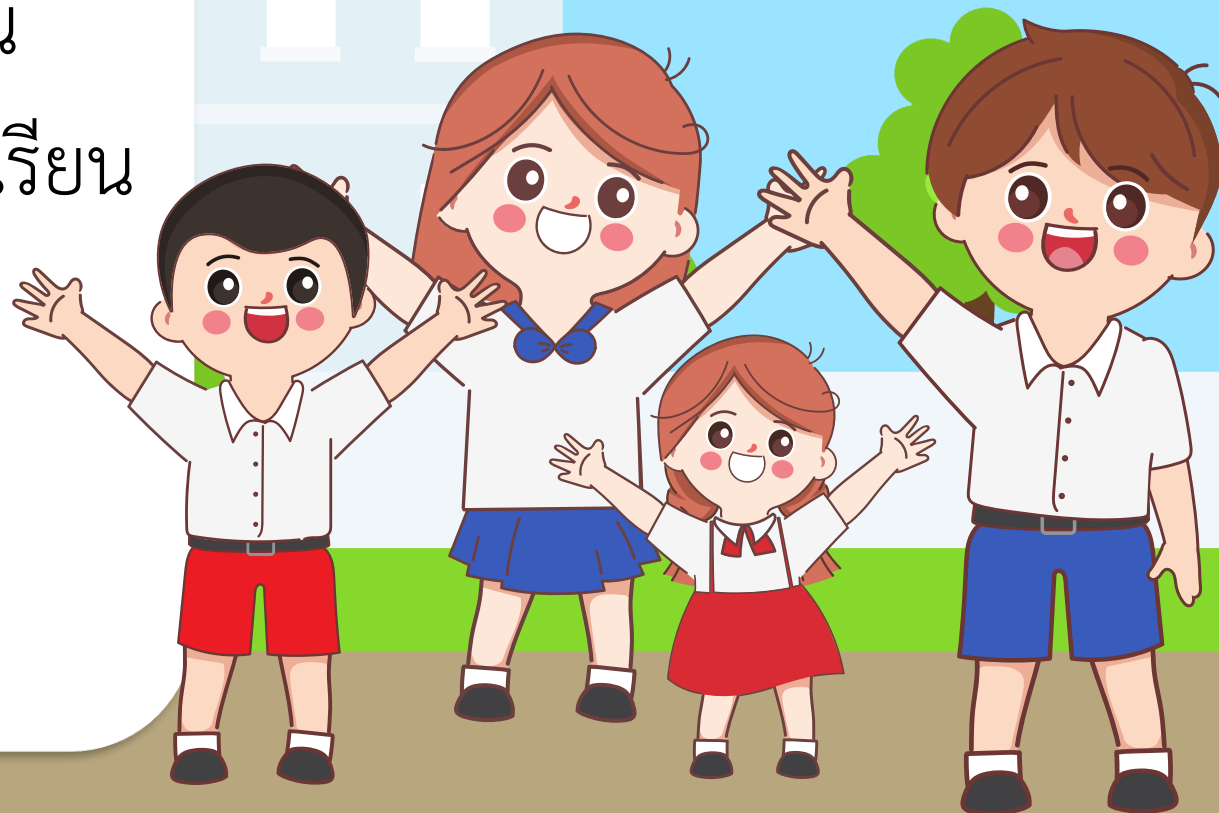
จงพากเพียรไปเถิดจะเกิดผล

ถึงลำบากตรากตรำก็จำทน

เกิดเป็นคนควรหมั่นขยันเอย

เด็กเอ๋ย
เด็กน้อย

แมวเอ๋ย แมวเหมียว

แมวเอ๋ยแมวเหมียว

รูปร่างประเปรียวเป็นนักหนา
ร้องเรียกเหมียวเหมียวเดี๋ยวก็มา

เคล้าแข้งเคล้าขาน่าเอ็นดู

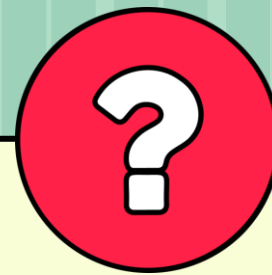
รู้จักเอารักเข้าต่อตั้ง

คำคำซำนั่งระวังหนู

ควรนับว่ามันกตัญญู

พอดูอย่างไวใส่ใจเอ๋ย

ผู้แต่ง นายทัด เปரியญ

บทอาขยานแมวเหมียว
ให้ข้อคิดในเรื่องใด

แมวเป็นสัตว์เลี้ยงที่มีประโยชน์
เป็นตัวอย่างของสัตว์ที่มีความกตัญญู
รู้จักตอบแทนบุญคุณผู้เลี้ยง

เด็กเอ๋ย เด็กน้อย

เด็กเอ๋ยเด็กน้อย

ความรู้เรายังด้อยเร่งศึกษา

เมื่อเติบโตใหญ่เราจะได้มีวิชา

เป็นเครื่องหาเลี้ยงชีพสำหรับตน

ได้ประโยชน์หลายสถานเพราะการเรียน

จงพากเพียรไปเถิดจะเกิดผล

ถึงลำบากตรากตรำก็จำทน

เกิดเป็นคนควรหมั่นขยันเอย

บทอาขยานเด็กน้อย
ให้ข้อคิดในเรื่องใด

การขยันหมั่นเพียรและรักการเรียน
และให้เห็นความสำคัญของการศึกษา

แมวเอ๋ย แมวเหมียว

แมวเอ๋ยแมวเหมียว

รูปร่างประเปรียวเป็นนักหนา
ร้องเรียกเหมียวเหมียวเดี๋ยวก็มา

เคล้าแข้งเคล้าขาน่าเอ็นดู

รู้จักเอารักเข้าต่อตั้ง

คำคำซำนั่งระวังหนู

ควรนับว่ามันกตัญญู

พอดูอย่างไวใส่ใจเอ๋ย

ผู้แต่ง นายทัด เปரியู

เด็กเอ๋ย เด็กน้อย

เด็กเอ๋ยเด็กน้อย

ความรู้เรายังด้อยเร่งศึกษา

เมื่อเติบโตใหญ่เราจะได้มีวิชา

เป็นเครื่องหาเลี้ยงชีพสำหรับตน

ได้ประโยชน์หลายสถานเพราะการเรียน

จงพากเพียรไปเถิดจะเกิดผล

ถึงลำบากตรากตรำก็จำทน

เกิดเป็นคนควรหมั่นขยันเอ๋ย

บทร่ายกรองทั้งสอง มีคำขึ้นต้นและลงท้ายอย่างไร

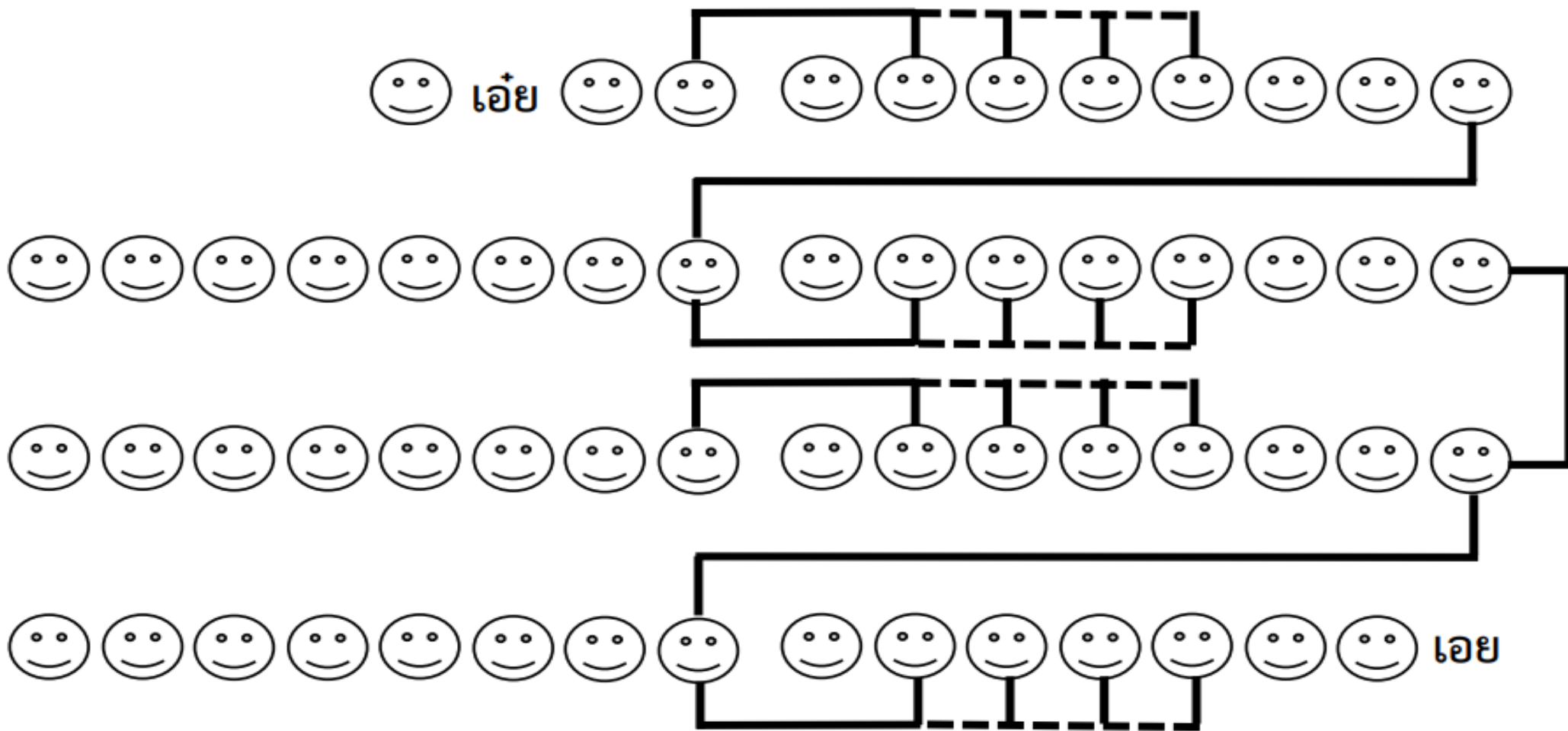
กลอน ดอกลำไย

กลอนดอกสร้อย คือ บทร้อยกรองชนิดหนึ่ง
มีลักษณะการแต่งเหมือนกับกลอนสุภาพและกลอน
ต่ำกว่าทุกประการ แต่งขึ้นเพื่อใช้ในการขับร้อง

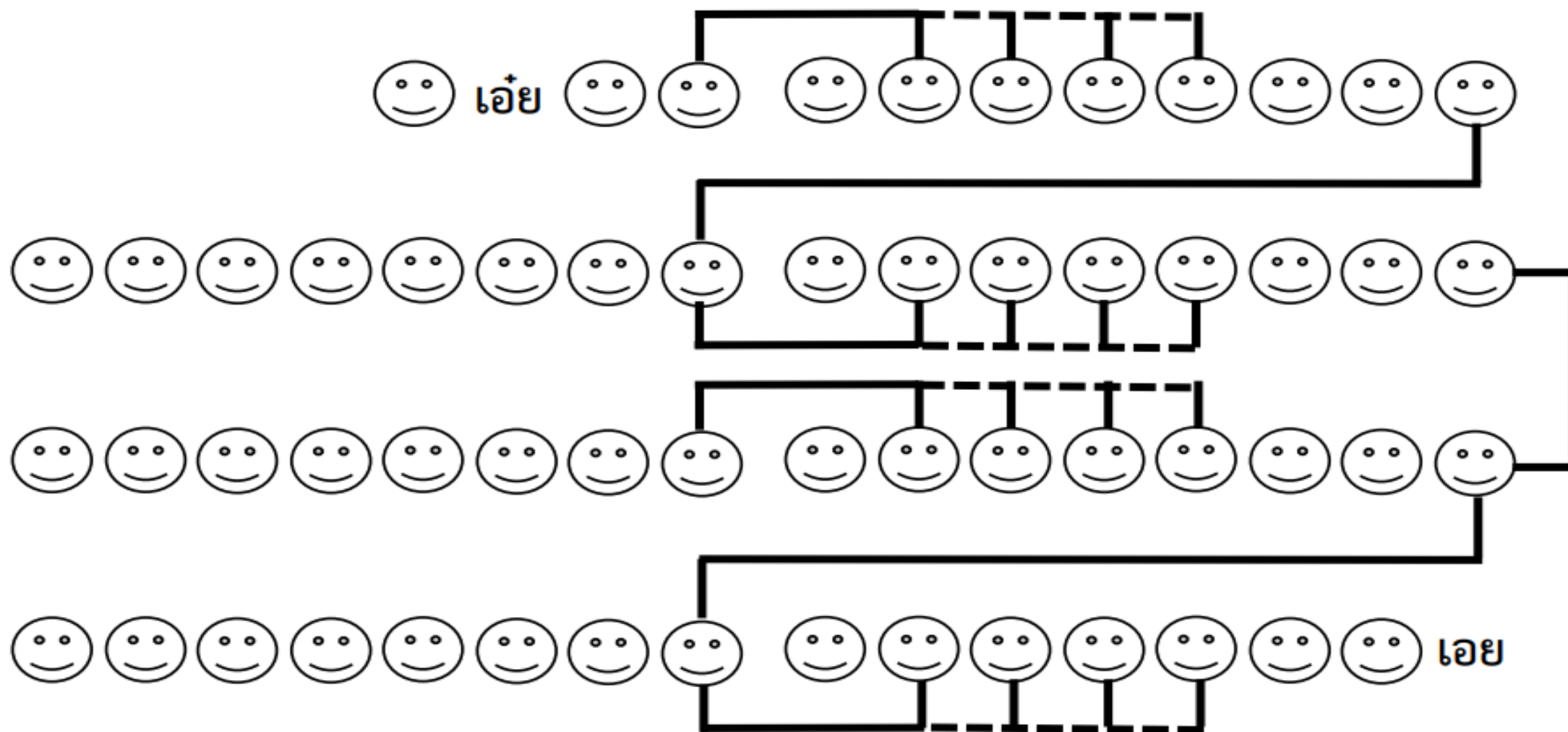
แผนผังของกลอนดอกสร้อย

ลักษณะของกลอนดอกสร้อย

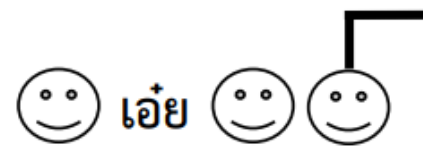
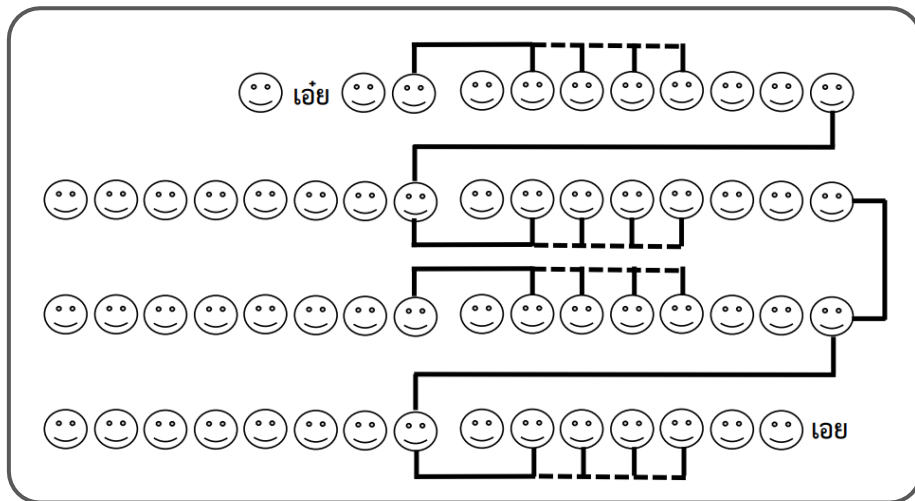
๑. กลอนดอกสร้อยบทหนึ่งมี ๔ คำกลอน หรือ
๘ วรรค วรรคหนึ่งใช้คำ ๖ ถึง ๘ คำ

ลักษณะของกลอนดอกสร้อย

๒. วรรคแรกที่ขึ้นต้นส่วนมากมี ๔ คำ หรืออาจมี ๕ คำก็ได้ คำที่ ๑ กับคำที่ ๓ ต้องซ้ำคำเดียวกัน คำที่ ๒ เป็นคำว่า “เอ๋ย” ส่วนคำที่ ๔ เป็นคำอื่นที่รับกัน

เด็กเอ๋ยเด็กน้อย

แมวเอ๋ยแมวเหมียว

วังเอ๋ยวังเวง

นักเอ๋ยนักเรียน

ความเอ๋ยความรู้

ลักษณะของกลอนดอกสร้อย

๓. กลอนดอกสร้อยจะต้องลงท้าย
ด้วยคำว่า “เอ๋ย” เสมอ

แมวเอ๋ย แมวเหมียว

แมวเอ๋ยแมวเหมียว

รูปร่างประเปรียวเป็นนักหนา
ร้องเรียกเหมียวเหมียวเดี๋ยวก็มา

เคล้าแข้งเคล้าขาน่าเอ็นดู

รู้จักเอารักเข้าต่อตั้ง

คำคำซำนั่งระวังหนู

ควรนับว่ามันกตัญญู

พอดูอย่างไวใส่ใจเอ๋ย

เด็กเอ๋ย เด็กน้อย

เด็กเอ๋ยเด็กน้อย

ความรู้เรายังด้อยเร่งศึกษา

เมื่อเติบโตใหญ่เราจะได้มีวิชา

เป็นเครื่องหาเลี้ยงชีพสำหรับตน

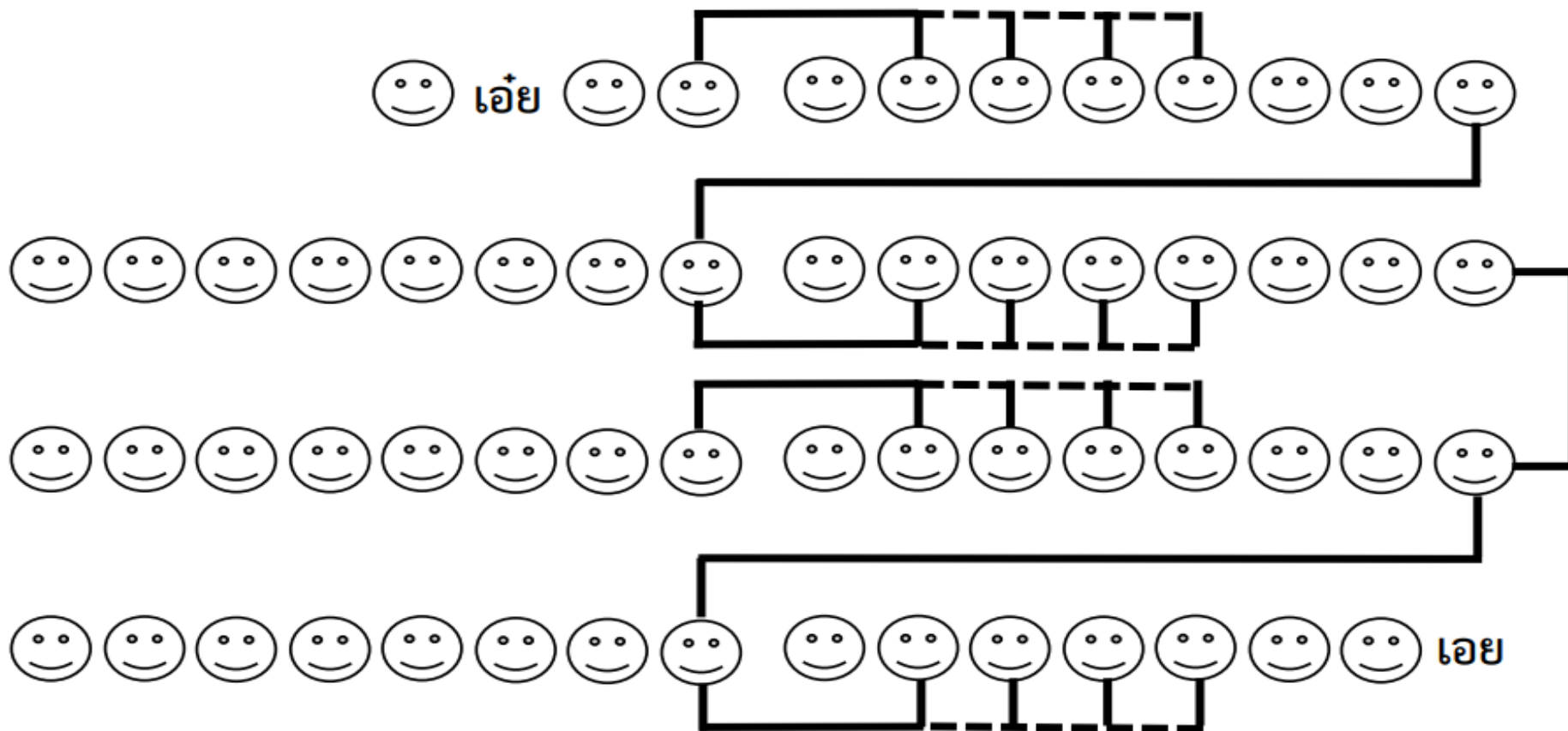
ได้ประโยชน์หลายสถานเพราะการเรียน

จงพากเพียรไปเถิดจะเกิดผล

ถึงลำบากตรากตรำก็จำทน

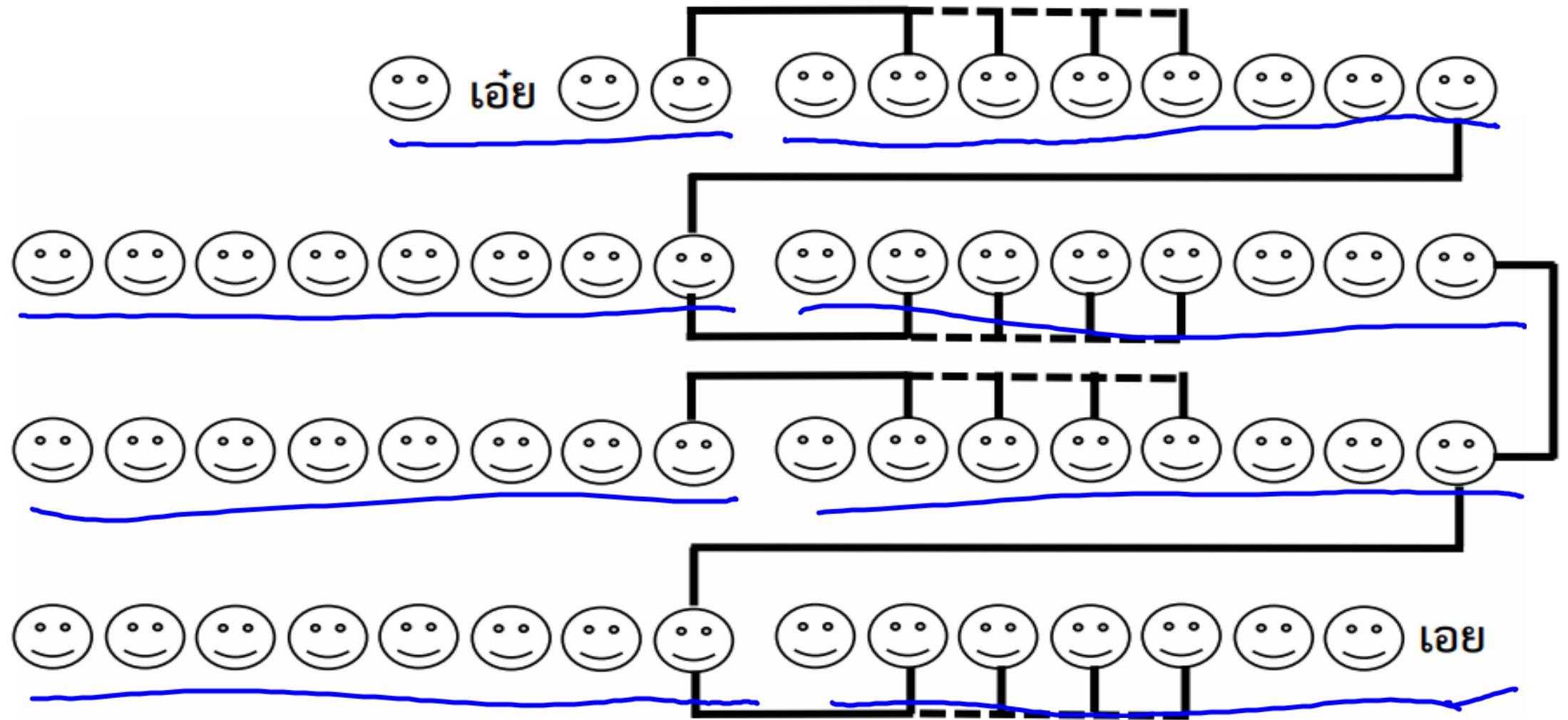
เกิดเป็นคนควรหมั่นขยันเอ๋ย

รู้จักคำ รู้จักวรรณค รู้จักบาท รู้จักบท

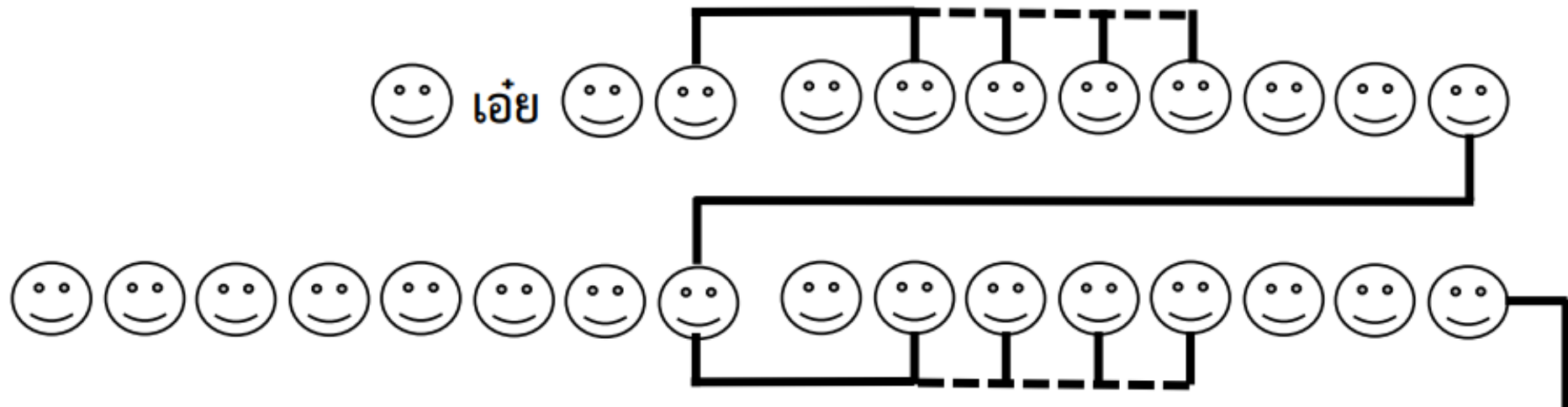
ช่วยเอ๋ยช่วยครู
แบ่งเอ๋ยแบ่งวรรค

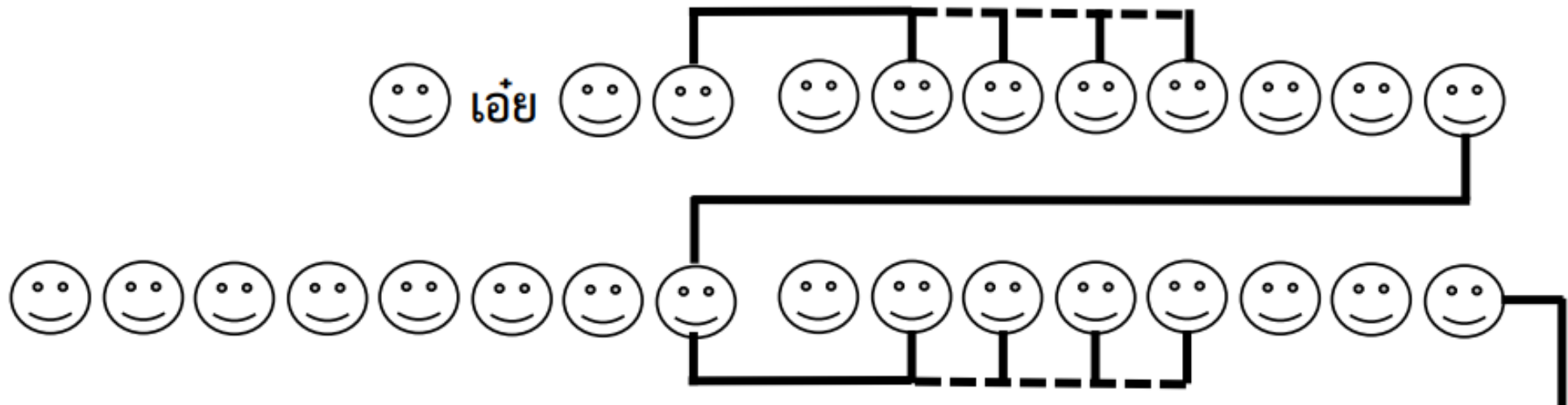
การสัมผัสบังคับ

๑) คำสุดท้ายของวรรคที่ ๑ สัมผัสกับคำที่ ๒ ๓ ๔
หรือ ๕ ของวรรคที่ ๒

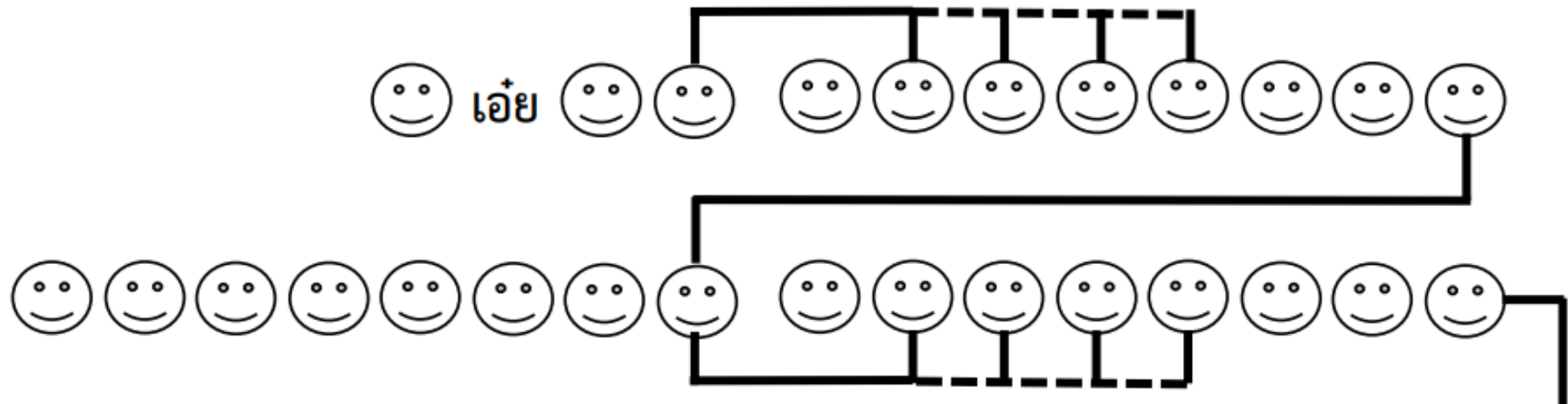
การสัมผัสบังคับ

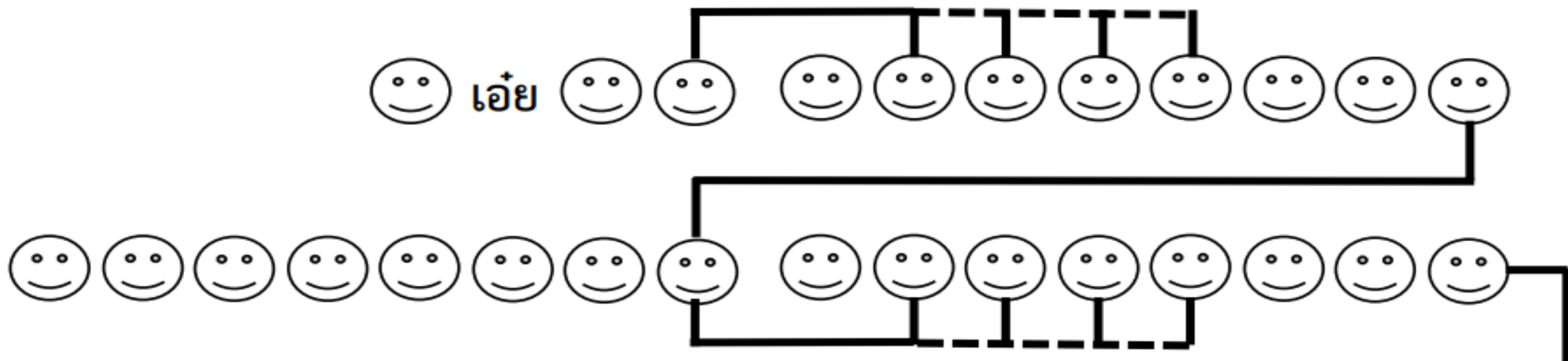
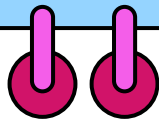
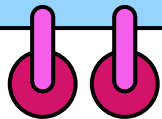
๒) คำสุดท้ายของวรรคที่ ๒ สัมผัสกับคำสุดท้าย
ของวรรคที่ ๓

การสัมผัสบังคับ

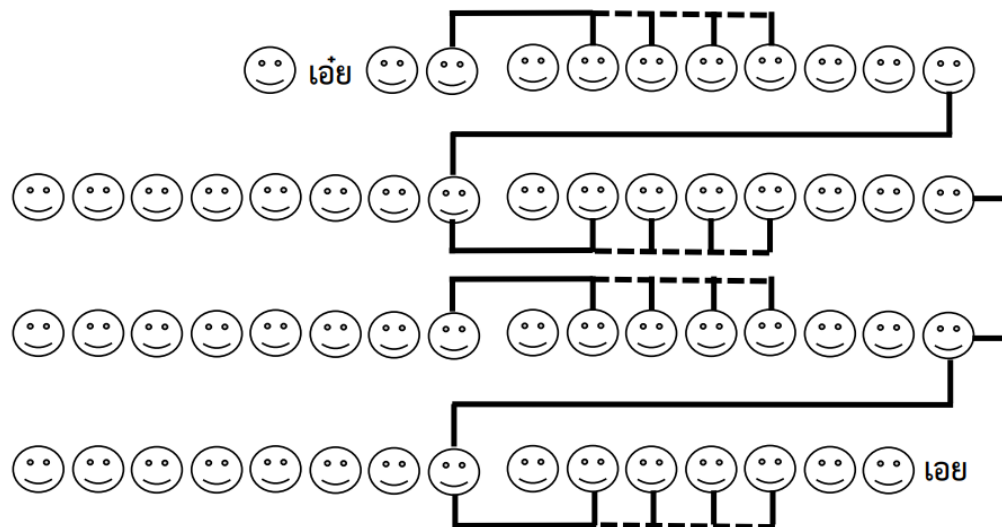
๓) คำสุดท้ายของวรรคที่ ๓ สัมผัสกับคำที่ ๒ ๓ ๔
หรือ ๕ ของวรรคที่ ๔

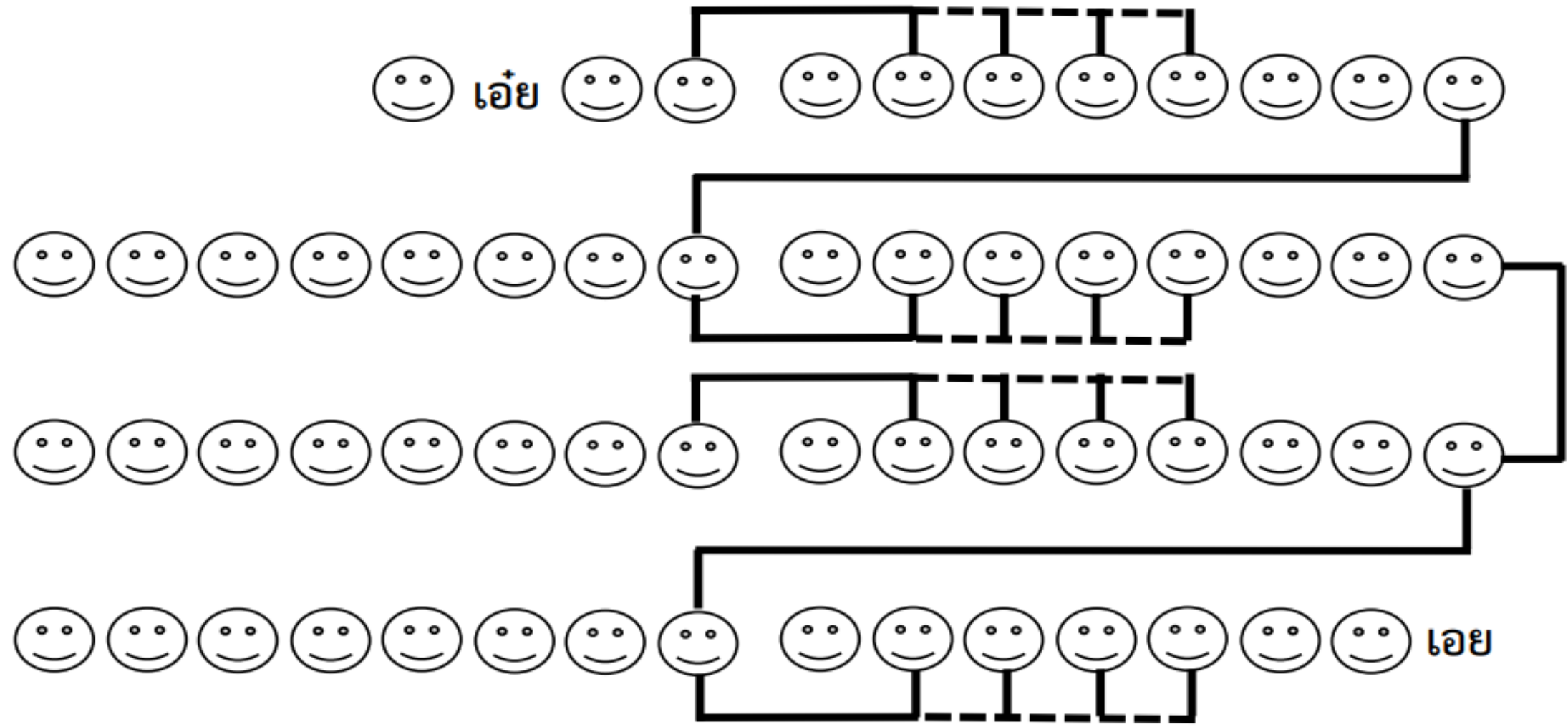
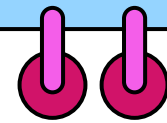
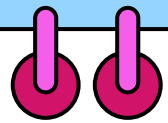

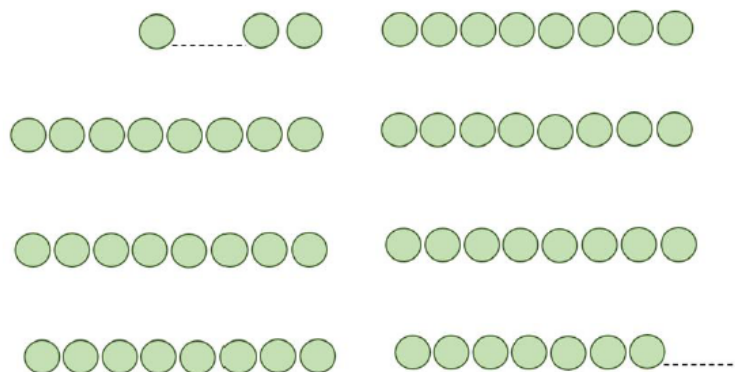
การสัมผัสบังคับ

๔) สัมผัสระหว่างบท คือ คำสุดท้ายของวรรคที่ ๔
สัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคที่ ๖

คำชี้แจง ตอนที่ ๑ ให้เติมคำและลากเส้นสัมผัสบังคับของกลอนดอกสร้อยให้ถูกต้อง

ตอนที่ ๒ให้อ่านข้อความที่กำหนดให้ แล้วนำไปเติมในช่องว่างให้ถูกต้อง

ได้ประโยชน์หลายสถานเพราะการเรียนรู้ เด็กเอ๋ยเด็กน้อย
จงพากเพียรไปเถิดจะเกิดผล เกิดเป็นคนควรหมั่นขยันเอย
เมื่อเติบโตใหญ่เราจะได้อะไรวิชา

.....
ความรู้เรายังด้อยเร่งศึกษา

.....
เป็นเครื่องหาเลี้ยงชีพสำหรับตน

.....
ถึงลำบากตรากตรำก็จำทน

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานที่ ๗

เรื่อง กลอนดอกสร้อย

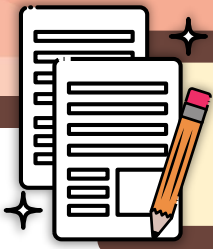
บทบาทครู

๑. ครูอธิบายให้นักเรียนเพิ่มเติม
๒. ครูให้นักเรียนทำใบงานที่ ๗ เรื่อง กลอนดอกสร้อย

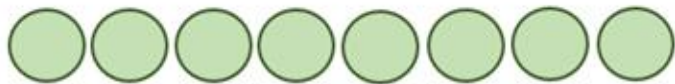
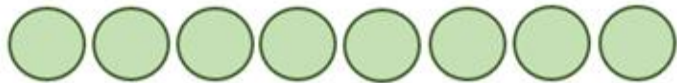
บทบาทนักเรียน

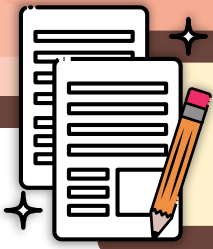
๑. หากนักเรียนไม่เข้าใจให้สอบถามคุณครูและใช้ถ้อยคำสุภาพ
๒. นักเรียนทำใบงานที่ ๗ เรื่อง กลอนดอกสร้อย
๓. นักเรียนทำงานด้วยความตั้งใจและมีมารยาท

ใบงานที่ ๗ เรื่อง กลอนดอกสร้อย

คำชี้แจง ตอนที่ ๑ ให้เติมคำและลากเส้นสัมผัสบังคับของกลอนดอกสร้อยให้ถูกต้อง

ใบงานที่ ๗ เรื่อง กลอนดอกสร้อย

เด็กเอ๋ยเด็กน้อย

ความรู้เรายังด้อยเร่งศึกษา

เมื่อเติบโตใหญ่เราจะได้มีวิชา

เป็นเครื่องหาเลี้ยงชีพสำหรับตน

ได้ประโยชน์หลายสถานเพราะการเรียน

จงพากเพียรไปเถิดจะเกิดผล

ถึงลำบากตรากตรำก็จำทน

เกิดเป็นคนควรหมั่นขยันเอ๋ย

สิ่งที่ต้องเตรียมในชั่วโมงต่อไป

๑) ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง กลอนดอกสร้อย

๒) ใบงานที่ ๘ เรื่อง รู้จักกลอนดอกสร้อย

ดาวน์โหลดเอกสารเพิ่มเติมได้ที่ www.dltv.ac.th

รายวิชา ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

บทเรียนครั้งต่อไป

เรื่อง กลอนดอกสร้อย ๒

ดาวน์โหลดเอกสารเพิ่มเติมได้ที่ www.dltv.ac.th
รายวิชา ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓